

Iz berilnega sestavka »Skrb in Smrt« spoznate, ljubi otroci, da je skrb — neumrljiva. Ona bo živela do konca sveta. — Zato morate pa že v svoji rosní mladosti delati na to, da pot v življenje tako pogodite, da vam bo delala kolikor možno malo skrbi. To se pa zgodi, ako vestno izpolnujete svoje stanovske dolžnosti! —

Razjokal od veselja . . .

Bridko, bridko bilo je slovo!
Na bojno polje oče je odhajal
in dragim svojim roko je podajal;
vsako solzno bilo je oko.

Samo Marko bil je brez solzá,
največji sinek izmed dece male,
in karanje je čul od tete Zale:
»Marko, trdega si ti srca!«

Odgovoril teti je tako
in zraven zmajal z glavico je kodro:
»Solziti, zdaj jokati se ni modro.
Cesar kliče — glas nam svet je to!

Ko povrne oče se na dom —
izpolni naj se nam presrčna želja! —
tedaj, tedaj od samega veselja
pred očetom se razjokal bom!«

Ivan Stukelj.

Očetu za god.

*Glej, jutranji vetriček
zaman poljublja val,
zaman mi rosa hladna
mnog cvet poživlja zal.*

*Zaman se v solnčnem žaru
bliščijo nam goré,
zaman v prelepem jutru
cvetičice dehté.*

*Vse z zagrinjalom tožnim
pokrije tiha noč,
in cvetko vsako vpogne
mrzloté kruta moč! . . .*

*Veselje in krasota —
vse kratko le trpi,
otročka le ljubezen
v vek v srcu nam živi!*

*Ta dan, ko, dragi oče,
Ti god praznuješ svoj,
srce Ti jaz darujem,
poljubec sprejmi moj!*

Janko Leban.

